

Til lovforslag nr. L 297. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 18. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven) og lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven) (Ophævelse af udlandslempelsen)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Danmarks Rederiforening,
Dansk Industri,
Det Danske Advokatsamfund, Advokatrådet,
Erhvervenes Skatteseekretariat,
Finansrådet,
Foreningen af Rådgivende Ingeniører,
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og
Mortensen, Leo B., Esbjerg.

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå tillige med nogle af ministerens kommentarer til skriftlige henvendelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet anfører, at i regeringsgrundlaget »En ny start« blev det fastslået, at beskæftigelsen skal øges, og at der skulle gennemføres en

skatteomlægning, der skal nedbringe skatten af arbejdsindkomst.

Samtidig afstak regeringen en række retningslinier for skatteomlægningen:

- Det samlede økonomiske grundlag for de enkelte familier i egen bolig måtte ikke forringes.
- Den samlede omlægning skulle sikre balance – socialt og mellem de forskellige boligformer.
- Der skulle skabes sammenhæng i skattesystemet, så forskellige indkomster blev beskattet ensartet, således at omgængelsesmuligheder blev imødegået, således at der skabtes større enkelhed og således, at der sikredes en bedre fordeling af skattebyrden, samtidig med at retssikkerheden prioriteredes højt.
- Vægten i beskatningen skulle forskydes fra indkomstbeskatning til miljøskatter.

Flertallet konstaterer, at disse krav er opfyldt med de fremsatte lovforslag til omlægning af skattesystemet. Samtidig styrkes erhvervenes konkurrenceevne.

Med de fremsatte lovforslag tilvejebringes et skattesystem, som sikrer markant lavere skatteprocenter på alle indkomstniveauer.

Grundlaget for sænkningen af skatteprocenterne er bl.a. tilvejebragt gennem en ensartet beskatning af forskellige typer af indkomster.

Samtidig betyder den lavere, men ensartede beskatning, at bæredygtige og fornuftige investeringer, der skaber vækst og beskæftigelse, begunstiges på bekostning af ufrugtbare og rent skattemæssigt begrundede transaktioner, der alene bygger på og bæres af det tidligere skattesystems mangler og manglende sammenhæng.

Med skatteomlægningen er grundlaget skabt for et skattesystem, der skaber og understøtter forudsætningerne for ny vækst og dynamik i samfundet, hvor vi hidtil har levet med en samfundsudvikling, der i væsentlig grad var afstemt efter uhensigtsmæssige og skadelige skattemæssige overvejelser og kalkulationer.

Skatteomlægningen er både økonomisk og socialt nøje afbalanceret.

Provenuet til de markant lavere trækprocenter på alle indkomstniveauer er tilvejebragt ved hjælp af indførelse af nye grønne afgifter, ved hjælp af øremærkede arbejdsmarkedsbidrag og gennem en eliminering af misforhold og misvækster, der har muliggjort, at grupper af skattepligtige har haft mulighed for en lav skattebelastning i skærende kontrast til deres forbrugsmuligheder.

Indførelse af grønne afgifter er fulgt op af skattelettelser for lavindkomster kombineret med en forhøjelse af børnefamilieydelsen, således at de grupper, der belastes forholdsmæssig hårdest af de grønne afgifter, kompenseres.

De helt nødvendige sænkninger af skatteprocenterne er fulgt op af en normal beskatning af hidtil skattefri eller lavt beskattede indkomster.

Med de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag er der skabt synlighed i finansieringen af præcist angivne udgiftsformål på arbejdsmarkedet.

Regeringens helt nødvendige krav om sikring af boligejernes økonomiske vilkår er indfriet. Rentefradragets værdi følger sænkningen af skatteprocenterne, og sideløbende hermed nedsættes lejeværdien. Hertil kommer mulighederne for gennem konvertering af realkreditlån at tilpasse sig det ændrede renteniveau.

Personskattelettelserne er gennemført, uden at erhvervslivets omkostninger herved er forøget.

På denne baggrund skal flertallet konkludere, at der ved gennemførelse af skatteomlægningen er sikret

- væsentlige reduktioner af skatteprocenterne af arbejdsindkomst,
- øget miljøansvarlighed i beskatningen,
- et skattesystem, der er tilpasset verden omkring os, både hvad struktur og beskatningsprocenter angår,
- et beskatningssystem, som tilvejebringer grundlaget for en ny vækst og dynamik i samfundet,
- en beskatning, som sikrer boligejernes økonomiske situation
- og et skattesystem, som skaber sikkerhed for skatternes udvikling i de kommende år.

Flertallet opfordrer Folketingets øvrige partier, erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter, kommuner og amter samt alle øvrige gode kræfter i det danske samfund til at deltage i det store, vanskelige og spændende projekt, det er at få skabt øget beskæftigelse, ny fremgang og dermed en »Ny kurs mod bedre tider« for alle danskere.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets

konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparring.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Sammenfattende kan det om skatteforslagene konkluderes, at skattereformen bl.a. rammer den private ejendomsret, erhvervslivet, ejerboligerne og pensionsopsparringen. Dertil kommer, at skatetrykket hurtigt vil stige som følge af de voksende offentlige udgifter.

Mindretallet opfatter lovforslagene som et ideologisk angreb på den private ejendomsret. Balancen i ejerforholdene i dansk erhvervsliv vil blive forrykket fra individuel privateje til dominans fra store fonde. Hertil bidrager især lovforslagene om beskatning af aktie- og ejendomsavancer samt beskatning af goodwill. Re-

geringens ændringsforslag ændrer ikke afgørende på dette forhold.

Den private ejendomsret er selve livsnerven i det privatkapitalistiske system, som har vist sig at være alle andre systemer overlegent med hensyn til at sikre størst velfærd og velstand for hele samfundet og dets borgere.

Lovforslagene om beskatning af aktieavancer, ejendomsavancer og goodwill vil formindske enkeltpersoners lyst til at løbe en risiko og investere i erhvervsvirksomheder. I stedet vil man foretrække passive investeringer med betydelig mindre risiko. Det privatkapitalistiske system bygger i allerhøjeste grad på, at man, hvis man løber en risiko, til gengæld har mulighed for at opnå en økonomisk gevinst. Fjerner man de økonomiske incitamenter, herunder muligheden for formuedannelse, slår man dynamikken i samfundet i stykker med tab af velstand og velfærd til følge.

Mindretallet vender sig endvidere imod den progressive beskatning af kapitalindkomst. Gennemføres regeringens lovforslag, vil der ikke længere være symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter, hvilket forekommer uheldigt og ulogisk.

Mindretallet er enig med Ligestillingsrådet, når dette i et svar til Skatteudvalget (L 283, spørgsmål 26) kritiserer reglen om, at begge ægtefællers kapitalindkomst beregnes på toppen af beregningsgrundlaget hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst.

Der er uenighed mellem regeringen og erhvervslivets organisationer om størrelsen af erhvervsbelastningen i lovforslagene, men der er ingen tvivl om, at virksomhederne bliver stærkt belastet til skade for konkurrenceevnen. Det vil trække i den forkerte retning med hensyn til beskæftigelse og arbejdsløshed. Mindretallet peger i den forbindelse især på lovforslagene om afskaffelse af udlandslempelse, varlagernedskrivning og adgangen til at henlægge til investeringsfonds samt nedsættelse af nedskrivningsprocenten efter husdyrbesætningsloven. Desuden vil nogle af de grønne afgifter belaste erhvervenes omkostninger, hvilket også i allerhøjeste grad gælder den skærpede beskatning af personalegoder samt de stærkt forringede muligheder for fradrag for befodringsudgifter.

I stedet for at stoppe for adgangen til at henlægge til investeringsfonds bør ordningen ud-

bygges til en egentlig konjunkturudligningsfond som foreslået af mindretallet i et konkret lovforslag, der for øjeblikket er til behandling i Folketinget.

Herved løses det problem, som mange erhvervsdrivende har med svingende indtægter. Er der ikke gode muligheder for at udjævne de svingende indtægter over årene, kommer de erhvervsdrivende til at betale en højere skat, end hvis indtægten var jævnt fordelt, hvilket naturligvis opleves som en stor uretfærdighed.

Et særligt problem er erhvervenes bidrag til de tre arbejdsmarkedsfonde specielt efter 1997.

Den kraftige erhvervsbelastning kan kun undgå at skade virksomhedernes konkurrenceevne, hvis der gennemføres en sænkning af lønniveauet, men det har ikke været muligt at formå regeringen til at erkende dette faktum.

Mindretallet vender sig stærkt imod den nye skat, som regeringen kalder øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. I realiteten er det den gamle socialdemokratiske idé om en bruttoskat, der optræder under denne betegnelse. Bruttoskatten rammer pensionsopsparingen, selv om en sådan opsparing i allerhøjeste grad er samfundsgavnlig. Lønmodtagerne vil opleve, at der vil blive opkrævet bruttoskat også af beløb, som arbejdsgiveren indbetaler til aftalte pensionsordninger, og som lønmodtageren derfor ikke selv får udbetalt. Dette forhold medfører i øvrigt en klar forskelsbehandling mellem lønmodtagere med private pensionsordninger i forhold til lønmodtagere med ret til tjenestemandspension. Regeringens forsøg på at rette op på dette misforhold ved at foreslå en nedsættelse af tjenestemandspensionen virker krampagtigt og vil give anledning til berettiget harme i tjenestemandskredse.

De, der sparer op til kapitalpension, bliver særligt hårdt ramt. Fradragsværdien begrænses, og det indbetalte beløb bruttobeskattes, samtidig med at skatten på udbetalingerne bevares uændret på 40 pct. Et helt specielt problem vil opstå for de personer, som har en ordning, hvor arbejdsgiveren indbetaler til kapitalpensionen. Disse personer vil efter regeringens forslag ikke netto kunne indbetale et beløb helt op til det fastlagte loft over den årlige indbetaling til kapitalpension (i 1993 30.000 kr.), idet forsikringsselskabet skal indbetale bruttoskatten, uden at lønmodtageren får mu-

lighed for at »fylde op« til loftet. Dette problem eksisterer ikke for personer, der selv indbetaler til kapitalpensionen.

Mindretallet finder det endvidere stærkt betænkeligt, at der med bruttoskatten introduceres en ny skatteskrue, som kan anvendes til yderligere forhøjelser af skatten på et senere tidspunkt.

Trods talrige løfter fra regeringen om det modsatte belaster skattereformen boligejerne. Nedsættelsen af lejeværdien kan slet ikke kompensere for den reducerede skattemæssige værdi af rentefradraget. Forskellen er i et svar til Skatteudvalget af skatteministeren selv opgjort til en belastning af boligejerne på 2,6 mia. kr, når reformen er fuldt gennemført.

Ejere af sommerhuse og pensionister i ejerboliger får en særlig følelig belastning, idet disse ikke får del i den i øvrigt særdeles beskedne nedsættelse af lejeværdien.

Ejerboliger kan derudover i fremtiden forvente yderligere skatteforhøjelser, hvis rentefaldet slår igennem og bevirker højere ejendomsvurderinger. Det fører til højere ejendomsskatter og en højere lejeværdi.

Unge med særlig stor gæld i forbindelse med uddannelseslån rammes hårdt af rentefradragsrettens forringelse. Regeringens henvisning til en bistandsordning for unge med store lån og lille eller ingen indtægt vil ikke komme den store del af ungdommen med det omtalte problem til gode.

Foringelsen af befodringsfradraget kombineret med forhøjelsen af benzinafgiften rammer bilisterne og skader mobiliteten på arbejdsmarkedet. Handelsrejsende og andre, der er afhængige af firmabil, rammes særligt hårdt. Forringelserne er så markante, at også bilbranchen vil blive hårdt ramt.

De ganske mange mennesker, der i forbindelse med en skilsmisse er pålagt børne- eller underholdsbidrag, rammes hårdt af begrænsningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

Da familier med kun én indkomst ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne, vil disse familier skulle betale mere i skat end familier med to indkomster. Dette problem, som også findes i dag, vil blive forværret af regeringens forslag. Regeringens æn-

dringsforslag vil yderligere forstærke problemet.

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskatningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*, men beklager, at den socialdemokratisk ledede regering vælger en flerårig overgangsordning, som end ikke var foreslået af den tidligere borgerlige regering. Bilag 26 viser, hvorledes denne overgangsordning er særdeles simpel at misbruge. Socialistisk Folkeparti beklager den valgte løsning, som desværre ikke er optimal.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå og nogle skriftlige henvendelser til udvalget samt skatteministerens kommentarer til nogle henvendelser.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes belyse konsekvenserne af det fremsatte lovforslag ved følgende eksempel, hvor der bedes vist den danske skat de enkelte år under nuværende regler og under lovforslagets regler:

Det danske moderselskab har kalenderårsregnskab og er sambeskattet med et engelsk datterselskab.

I hvert af årene 1992-1999 har det danske moderselskab en skattepligtig indkomst på 1 mio. dkr.

Det engelske datterselskab har hvert af årene en skattepligtig indkomst til England, der betyder en engelsk selskabsskat på 100.000 dkr.

Det engelske datterselskab har en skattepligtig sambeskatningsindkomst før saldoafskrivninger på 500.000 dkr. Men det engelske selskab har på grund af de hidtidige regler ikke foretaget saldoafskrivninger i mange år, og det har en aktuel saldo værdi på 2 mio. dkr primo 1992, medens værdien af driftsmidlerne reelt kun udgør 200.000 dkr.

Under forudsætning af, at der foretages sådanne saldoafskrivninger hvert af årene 1992-1999 for det engelske datterselskab, der betyder den laveste samlede danske skat for årene 1992-1999, bedes oplyst, hvilken dansk skat det danske moderselskab og dets sambeskattede engelske datterselskab skal betale efter gældende regler og efter lovforslagets regler, når henses til gældende regler for lempelse for dobbeltbeskatning vedrørende det engelske datterselskabs skat til England.

Svar:

Selskabsskatteloven indeholder i bestemmelserne § 17, stk. 2, og § 31 regler, der når disse kombineres, giver mulighed for nedsæt-

telse (lempelse) af dansk selskabsskat, når et selskab har indkomst i et sambeskattet datterselskab i udlandet.

Ved sambeskatning af et dansk moderselskab og et udenlandsk datterselskab indgår indkomsten i det udenlandske selskab i sambeskatningsindkomsten opgjort efter danske regler, og det er denne sambeskatningsindkomst, der beskattes i Danmark.

Ved sambeskatning har moderselskabet hidtil kunnet anvende reglerne om udlandslempelse kombineret med dobbeltbeskatningslempelse, og det udenlandske selskabs nettoindkomst – positiv som negativ – er grundlaget for beregningen af lempelserne.

Reglerne for lempelse tager forskellig form afhængig af, hvilke overenskomster der er indgået med de enkelte lande.

I henhold til den gældende *dobbeltbeskatningsoverenskomst* af 11. november 1980 mellem Storbritannien og Danmark gives dobbeltbeskatningslempelse som hovedregel ved anvendelse af credit-metoden. Credit-metoden bygger på en sammenligning af den i kildelandet (her England) pålignede samlede selskabsskat og den danske skat, der kan henføres til den engelske indkomst. Den danske skat nedsættes med det mindste af disse to beløb.

Beregninger viser, at skal selskabet i spørgsmålet sikres den mindst mulige samlede skattebetaling for perioden 1992-1999, skal der afskrives som angivet i tabel 1 under hhv. de gældende og under lovforslagets regler. Årsagen er, at der – ved afskrivning med de i tabel 2 og 3 anførte procenter – opnås en besparelse i den samlede danske selskabsskat, som mere end opvejer det samlede fald i ulandslempelsen. Med de valgte afskrivningsforløb opnår selskabet i hele perioden maksimal dobbeltbeskatningslempelse, nemlig en lempelse svarende til datterselskabets engelske skat.

Tabel 1. Selskabets samlede skattebetaling i perioden 1992-1999 under gældende regler og under lovforslagets regler

	Fuld udlandslempelse	Udfasning af udlandslempelsen
Periode	1992-1999	
Samlet indkomst	12.000.000 kr.	12.000.000 kr.
Samlet afskrivning	1.311.900 kr.	1.468.900 kr.
Samlet skat	2.378.000 kr.	2.512.900 kr.
Samlet skat i pct. af den skattepligtige indkomst	22 pct.	24 pct.

Anm.: Beregninger ses i tabel 2 og tabel 3.

Under de gældende regler bliver den danske skat i perioden 1992-1999 i alt ca. 2,4 mio. dkr, mens lovforslagets regler resulterer i en skat på 2,5 mio. dkr.

Udviklingen i selskabets årlige skattebetaling vil forløbe som i tabel 2 og 3, når der sondres mellem gældende regler og lovforslagets regler. Den procentvise afskrivning af saldo-værdien på driftsmidlerne er angivet under pkt. 4. Udfasning af udlandslempelsen medfø-

rer en stigning i den henførte danske skat vedrørende udenlandsk indkomst (pkt. 9) som p.g.a. credit-reglen ikke modsvares af en tilsvarende stigning i dobbeltbeskatningslempelsen.

Hvis den danske skat af den engelske indkomst fortsat skal svare til den engelske skat, skal datterselskabets engelske nettoindkomst nedbringes, hvilket kan ske gennem en forhøjelse af afskrivningerne.

Tabel 2. Udviklingen i selskabets skattebetaling i perioden 1992-1999 under gældende regler og med mindst mulig samlet skat i perioden

År	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
	Dkr.							
1. Dansk indkomst	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000
2. Udenlandsk indkomst	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000
3. Afskrivning	164.000	163.400	163.900	164.400	164.000	164.100	164.600	163.500
4. Afskrivning i pct.	8,2	8,9	9,8	10,9	12,2	13,9	16,2	19,2
5. Skattepligtig indkomst	1.336.000	1.336.600	1.336.100	1.335.600	1.336.000	1.335.000	1.335.400	1.336.500
6. Dansk selskabsskat, 34 pct.	454.200	454.400	454.300	454.100	454.200	454.200	454.000	454.400
7. Udlandslempelse ^{a)}	57.100	57.200	57.100	57.000	57.100	57.100	57.000	57.200
8. Samlet skat 1992-1999 før dobbelt- beskatningslempelse, pkt. 6.-7.		3.177.000						
9. Henført dansk skat ^{b)}	99.900	100.000	99.900	99.800	99.900	99.900	99.700	100.000
10. Engelsk selskabsskat	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000
11. Skat i alt, pkt. 6.-7.-9./10. ^{c)}	297.200	297.200	297.200	297.300	297.200	297.300	297.300	297.200
12. Samlet skat 1992-1999		2.378.000						

a) Den udenlandske nettoindkomsts andel af den samlede skattepligtige indkomst ganges med den danske selskabsskat, hvorved en forholdsmæssig skattebetaling af udenlandsk indkomst fremkommer. Udlandslempelsen gives som halvdelen af dette beløb.

b) Den udenlandske nettoindkomsts andel af den samlede skattepligtige indkomst ganges med den danske skat efter fradrag af udlandslempelse. Herved fremkommer et udtryk for dansk beskatning af udenlandsk indkomst.

c) Efter credit-metoden fradrages i det enkelte år det mindste af de i pkt. 9 og pkt. 10 angivne beløb.

Tabel 3. Udviklingen i selskabets skattebetaling i perioden 1992-1999 ved lovforslagets regler og med mindst mulig samlet skat i perioden

År	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
	Dkr.							
1. Dansk indkomst	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000	1.000.000
2. Udenlandsk indkomst	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000	500.000
3. Afskrivning	164.000	163.400	167.200	180.640	185.500	193.700	208.000	206.500
4. Afskrivning i pct.	8,2	8,9	10,0	12,0	14,0	17,0	22,0	28,0
5. Skattepligtig indkomst	1.336.000	1.336.600	1.332.700	1.319.400	1.314.500	1.306.300	1.292.000	1.293.500
6. Dansk selskabsskat, 34 pct.	454.200	454.400	453.100	448.600	446.900	444.200	439.300	439.800
7. Udlandslempelse ^{a)}	57.100	57.200	48.500	38.800	30.600	22.300	14.200	7.000
8. Samlet skat 1992-1999 før dobbeltbeskatningslempelse, pkt. 6.-7.		3.304.800						
9. Henført dansk skat ^{b)}	99.900	100.000	101.000	99.200	99.600	98.900	96.100	98.200
10. Engelsk selskabsskat	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000	100.000
11. Skat i alt, pkt. 6.-7.-9./10. ^{c)}	297.200	297.200	304.600	310.600	316.800	322.900	329.000	334.500
12. Samlet skat 1992-1999		2.512.900						

a) Den udenlandske nettoindkomsts andel af den samlede skattepligtige indkomst ganges med den danske selskabsskat, hvorved en forholdsmæssig skattebetaling af udenlandsk indkomst fremkommer. Udlandslempelsen gives som halvdelen af dette beløb.

b) Den udenlandske nettoindkomsts andel af den samlede skattepligtige indkomst ganges med den danske skat efter fradrag af udlandslempelse. Herved fremkommer et udtryk for dansk beskatning af udenlandsk indkomst.

c) Efter credit-metoden fradrages i det enkelte år det mindste af de i pkt. 9 og pkt. 10 angivne beløb.

Spørgsmål 4:

Regeringen argumenterer for, at udlandslempelsen kan tilskynde til eksport af danske arbejdspladser, medens en række erhverv argumenterer, at ordningen virker stik modsat, og altså sikrer danske eksportaktiviteter og beskæftigelse. Regeringens kommentarer udledes til, hvorledes denne forskel i opfattelsen kan opstå.

Svar:

Som anført i mine bemærkninger til Erhvervenes skatteseekretariats henvendelse (L 297 – bilag 5) er udlandslempelsen udformet således, at den vokser i takt med, at indkomsten fra udlandet stiger og indkomst fra Danmark falder. Dog ikke mere, end der fortsat er et skattepligtigt dansk overskud. Udlandslempelsen indebærer, at virksomheder, der har flyttet en del af deres aktiviteter til udlandet, beskattes lempeligere af ren dansk indkomst, end hvis de ikke havde aktiviteter i udlandet.

Det er endvidere en udtrykkelig betingelse for udlandslempelse, at der er et fast driftssted. Det er ikke tilstrækkeligt eksempelvis at placere indkomst fra et patent, renteindtægter etc. i det udenlandske selskab. Udlandslempelsen har således den egenskab, at skattesubsidiet er betinget af, at der sker en reel etablering af produktion og arbejdspladser i udlandet.

Udlandslempelsen har karakter af et skattefinansieret subsidium til aktiviteter i udlandet.

Erhvervenes argument om, at udlandslempelsen sikrer danske eksportaktiviteter og beskæftigelse, bygger vel nok på en opfattelse af, at alternativerne for en del selskaber ikke består i produktion i udlandet eller i Danmark, men i produktion i udlandet eller slet ikke.

Baggrunden for forskellen kan være, at der er tale om investeringer i udlandet, der er skattefinansieret gennem subsidiet i udlandslempelsen. Dette vil i realiteten sige, at produktionen i udlandet ikke kan opretholdes uden tilskud fra danske skatteydere.

Spørgsmål 5:

Er regeringen enig i det synspunkt, at den traditionelle udlandslempelse har fungeret fornuftigt, men i de senere år også er blevet brugt til andre formål end oprindeligt påtænkt.

Spørgsmål 6:

Vil regeringen overveje, om det er muligt at finde en løsning, der imødekommer ønsket om at undgå misbrug uden at ramme en række traditionelle danske valutaindtjenende erhverv.

Svar:

Baggrunden for udlandslempelsen – der blev indført under helt andre forhold i 1903 – er efter regeringens opfattelse væk. Reglen har i dag karakter af et skattesubsidium til aktiviteter i udlandet. Det er i dette lys forslaget om at ophæve reglen skal ses. Der er derfor ikke overvejelser om at bevare udlandslempelsen i mere eller mindre modificeret form.

Danmarks Rederiforening

Den 9. juni 1993

L 297 af 19. maj 1993 – udlandslempelsen

Regeringens forslag om at afvikle udlandslempelsen forekommer uforståeligt. Denne ordning har siden 1903 medvirket til, at danske virksomheder blev mere konkurrencedygtige og opmuntredes til international aktivitet og valutaindtjening.

Det er Danmarks Rederiforenings opfattelse, at de anførte begrundelser for bortfald af udlandslempelsen for så vidt angår søfartserhvervet enten er fejlagtige eller kunne imødekommes gennem en enkelt tilføjelse til ligningsloven.

Regeringen angiver nedenstående begrundelser for forslaget om udlandslempelsens bortfald, og det er Rederiforeningen magtpåliggende at kommentere disse påstande.

1. Det anføres, at udlandslempelsen i hvert fald for de vareproducerende virksomheder kan animere til eksport af arbejdspladser.
- ad 1 Denne utilsigtede virkning forekommer ikke, hvor der er tale om tjenesteydelser som f.eks. skibsfart. I dette tilfælde virker ordningen modsat ved at sikre dansk beskæftigelse på skibene og stimulere et valutaskabende erhverv til fortsat at operere fra Danmark i stedet for at etablere sig i lande med væsentligt lavere skattetryk. Der henvises bl.a. til konklusionerne i rapporten fra B-50 Udvalget, der afgav betænkning i december 1985;
2. at udlandslempelse i kombination med lempelse af betalte udenlandske skatter kan medføre, at der gives lempelser, der overstiger den danske skat af udlandsindkomsten.
- ad 2 Dette spørgsmål kan teknisk enkelt løses uden at ophæve udlandslempelsen. Danmarks Rederiforening har i en henvendelse af 18. januar 1991 til Folketingets

Skatteudvalg anvist en sådan teknisk løsning. Henvendelsen er optrykt som bilag til Skatteudvalgets betænkning af 22. februar 1991 til lovforslag L 25. Løsningen er, at der i ligningsloven indsættes følgende bestemmelse:

»Ved anvendelse af § 33, selskabsskattelovens § 17, stk. 3 og 4, eller en med fremmed stat, Færøerne eller Grønland indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst skal de samlede lempelser vedrørende en del af den skattepligtige indkomst begrænses til dansk skat af denne del af indkomsten«;

3. at indgåelse af dobbeltbeskatningsaftaler m.v. har overflødiggjort lempelsen.
- ad 3 Dobbeltbeskatningsoverenskomster og credit-regler vil i mange tilfælde ikke løse problemerne i forbindelse med fragtskatter, bl.a. som følge af land for land-beregninger, der opgøres uden mulighed for udligning over årene. Rederierne rammes ved international sejlads af mange former for skat.
4. at ordninger med tilsvarende effekt ikke eksisterer i andre lande.
- ad 4 Vi kan pege på, at der forefindes ordninger med tilsvarende effekt i Holland, Frankrig, Belgien og Tyskland. Det må i den forbindelse også tages i betragtning, at dansk skibsfart skal konkurrere med rederier, der drives fra Grækenland, Singapore, Hongkong, Taiwan, Bahamas og andre lande med slet ingen eller meget lav beskatning af international skibsfart.

Men hensyn til de provenumæssige konsekvenser af en bevarelse af udlandslempelsen for søfartserhvervet kan vi anføre, at provenutabet for staten i de kommende år som følge af det trøge fragtmarked og rederiernes kontra-

heringer vil være marginal. Vort ønske er, at denne vigtige erhvervsøkonomiske ramme fastholdes. Derved kan rederierne i forbindelse med investeringer, der skal opereres fra Danmark, fortsat medregne udlandslempelsen som en sikring af, at et potentielt overskud ikke vil

blive beskattet hårdere end i en lang række af de konkurrerende skibsregistre.

Vi anmoder om foretræde for udvalget med henblik på nærmere at redegøre for erhvervets problemer med det fremlagte skatteforslag L 297 om en aftrapning af udlandslempelsen.

Skatteministeriet

Den 11. juni 1993

I skrivelse af 9. juni 1993 (L 297 – bilag 7) har Danmarks Rederiforening rettet henvendelse til udvalget vedrørende lovforslaget om ophævelse af udlandslempelsen.

Efter Rederiforeningens opfattelse er de anførte begrundelser i lovforslaget for bortfald af udlandslempelsen for så vidt angår søfartserhvervene enten fejlagtige eller kunne imødekommes gennem en enkelt tilføjelse til ligningsloven.

Jeg skal i den anledning bemærke følgende, idet jeg henviser til de enkelte punkter i henvendelsen:

Ad 1

Til Rederiforeningens bemærkninger om, at de utilsigtede virkninger af udlandslempelsen – animering til eksport af arbejdspladser – ikke forekommer, hvor der er tale om tjenesteydelser som f.eks. skibsfart, skal jeg bemærke, at en ordning alene omfattende tjenesteydelser ligesom den gældende ordning vil have karakter af skattesubsidium.

En ophævelse af ordningen for al anden virksomhed end tjenesteydelser, vil være statsstøtte til disse erhverv. En sådan støtte skal notificeres til EF-Kommissionen, idet der vil være tale om støtte til enkelte erhverv og støtteelementet vil næppe kunne anses for bagatelagtigt.

Det vil i øvrigt give anledning til afgrænsningsvanskeligheder, såfremt man alene lader udlandslempelsen omfatte tjenesteydelser.

Ad 2

Rederiforeningen mener, at problemet med kombinationen af udlandslempelse og dobbeltbeskatningslempelse kan løses teknisk enkelt.

Løsningen går ud på at indsætte en bestemmelse i ligningsloven, hvorefter de samlede lempelser begrænses til dansk skat af den udenlandske indkomst.

Under behandlingen af den tidligere regerings forslag om ophævelse af udlandslempelsen i folketingsåret 1990-91, rettede Danmarks Rederiforening henvendelse til Folketingets Skatteudvalg med et forslag om ændrede regler for udlandslempelse. Rederiforeningen henviser til denne henvendelse.

Forslaget gik ud på, at selskaber ikke kunne opdele indkomsten i udlandsindkomst og dansk indkomst, og at skattesatsen for udlandsindkomst skal være halvdelen af skattesatsen for dansk indkomst.

Udlandsindkomsten defineres stort set som indkomst ved virksomhed i udlandet efter de gældende regler om udlandslempelse. Dog skal renteindtægter og -udgifter, udbytteindtægter, kursavancer og -tab, aktieavancer og avancer og tab vedrørende finansielle kontrakter ikke indgå i udlandsindkomsten.

Beregningen af dobbeltbeskatningslempelse skal foretages separat for henholdsvis udlandsindkomsten og for udenlandsk indkomst, der indgår i den del af indkomsten, som betegnes som dansk indkomst.

For så vidt angår Rederiforeningens tidligere forslag om beskatning af udlandsindkomst med halvdelen af den sædvanlige selskabsskattesats, indeholder dette ligesom den gældende regel om udlandslempelse et skattesubsidium til aktivitet i udlandet. Forslagets regler er endvidere komplicerede og administrativt belastende.

Ud over disse forhold skal jeg henlede opmærksomheden på et væsentligt punkt ved Rederiforeningens forslag, nemlig de provenumæssige konsekvenser af forslaget.

I forbindelse med den tidligere regerings forslag om ophævelse af udlandslempelsen blev det anslået, at provenugevinsten ved Rederiforeningens forslag ville udgøre et mindre beløb.

Lovforslaget om ophævelse af udlandslempelsen anslås for indkomståret 2000 – hvor

lempelsen helt er faldet bort – at medføre et merprovenu, der skønsmæssigt anslås til ca. 550 mio. kr. Provenugevinsten ved Rederiforeningens forslag vil være betydeligt mindre end det nu fremsatte lovforslag.

Jeg kan af de ovenfor anførte grunde ikke gå ind for Danmarks Rederiforenings forslag om ændrede regler for udlandslempelse.

Ad 3

Lempelse for dobbeltbeskatning i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomst eller ligningslovens § 33 omfatter normalt kun direkte skatter. Efter gældende praksis gives der dobbeltbeskatningslempelse for fragtskatter. Baggrunden herfor er, at fragtskatter er blevet anset for substitut for direkte skatter.

Som begrundelse for opretholdelse af adgangen til udlandslempelse henviser Rederiforeningen til, at den delvis kompenserer for de fragtskatter, som betales af rederierne ved international sejlads. Lempelse efter dobbeltbeskatningsoverenskomster og credit-regler løser ikke i alle tilfælde fuldstændig problemerne i forbindelse med fragtskatter. Argumentet for en særlig lempelse baserer sig på, at fragtskatterne – i modsætning til direkte skatter – beregnes på grundlag af bruttoomsætninger i stedet for på grundlag af et indkomstbegreb. Da omsætningen ofte er markant større end indkomsten, kan det resultere i en meget høj skat i forhold til indkomsten.

Dette tilfælde er imidlertid *fuldstændig parallelt til en situation, hvor der i udlandet opkræves en skat af nettoindkomsten, der er højere end den danske skat*. Det er endvidere et helt grundlæggende princip i ligningslovens § 33, at der *ikke ydes compensation for, at den udenlandske skat er højere end den danske skat af udenlandsk indkomst*. Maksimum for lempelsen er sat til den danske skat. Lempelsesreglen i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne følger ligeledes dette princip.

Dertil kommer, at når udlandslempelsen bortfalder, stiger den samlede danske skat. Derved stiger naturligvis den del af den danske skat, der vedrører den udenlandske indkomst, også. Det vil sige, at den danske skat, der gives lempelse i for de udenlandske fragtskatter, hermed bliver højere. Risikoen for, at den danske skat af den udenlandske indkomst ikke kan rumme fuld lempelse, bliver mindre.

Ad 4

Efter de i Skatteministeriet foreliggende oplysninger er der ikke andre lande, der har en fuldstændig tilsvarende ordning som den gældende regel om udlandslempelsen. Jeg kan ikke afvise, at de i henvendelsen nævnte lande – Holland, Frankrig, Belgien og Tyskland – kan have regler, der på visse punkter har lighed med reglen om udlandslempelse, men hvor lempelsen gives på et andet grundlag.

Skatteministeriet

Den 11. juni 1993

I skrivelse af 8. juni 1993 (L 297 – bilag 5) har Erhvervenes Skatteseekretariat rettet henvendelse til udvalget vedrørende lovforslaget om ophævelse af udlandslempelsen.

I henvendelsen anføres, at denne beskatingsordning øger rentabiliteten ved udlandsbaseret produktion og afsætning af varer og tjenesteydelser, hvorved danske virksomheder bliver mere konkurrencedygtige og opmuntres til international aktivitet. En ophævelse af udlandslempelsen vil indebære en betragtelig forøgelse af skatteomkostningerne i et centralt udsnit af danske virksomheder og dermed sætte dansk erhvervsliv tilbage i den internationale konkurrence.

Udlandslempelsen medvirker ifølge skatteseekretariatet til at skabe arbejdspladser. Alternativet til etablering i udlandet er ikke tilsvarende aktivitet i Danmark. Valget står mellem at producere og afsætte mere til de udenlandske markeder eller lade være.

Samtidig motiverer reglen danske virksomheder med internationale aktiviteter til at bevare hjemsted i Danmark og udenlandske koncerner til at etablere hovedsæde i Danmark.

Hertil bemærkes, at udlandslempelsen er udformet således, at den vokser i takt med, at ind-

komsten fra udlandet stiger og indkomsten fra Danmark falder. Dog ikke mere, end der fortsat er et skattepligtigt dansk overskud. Udlandslempelsen indebærer i realiteten, at virksomheder, der har flyttet en del af deres aktiviteter til udlandet, beskattes lempeligere af ren dansk indkomst, end hvis de ikke havde aktiviteter i udlandet. Udlandslempelsen kan således siges at bidrage til at nedbringe produktionsomkostningerne i udlandet.

Jeg vil da medgive, at reglen skaber arbejdspladser, men de fleste af disse arbejdspladser ligger i udlandet.

Med hensyn til udenlandske virksomheder, der placerer datterselskaber i Danmark, er etableringen i Danmark for en del af disse selskabers vedkommende formentlig hovedsagelig sket for at opnå udlandslempelsens skattesubsidium. Sådanne udenlandske koncerner vil endvidere have en interesse i at holde aktiviteten i Danmark nede, da udlandslempelsen aftager i takt med, at den danske indkomst stiger.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine bemærkninger til henvendelsen af 9. juni 1993 fra Danmarks Rederiforening (bilag 7).